

Scène I - Waterkant

PETER zit op een bankje en kijkt voor zich uit. OSCAR en DAVID staan met hun rug naar het publiek en kijken naar het doek. SYLVETTE komt op. Ze zet een lamp aan, die op een bak gericht is die op het podium staat. Vervolgens vult ze de bak met water. De lamp projecteert de golfslag in de bak op het witte zeil. SYLVETTE af. OSCAR en DAVID schilderen de golfslag op het zeil na met blauwe verf.

PETER Dat zou ik niet doen, als ik u was.
DAVID Pardon?
PETER Dat.
 Die kleur.
DAVID Dat blauw?
PETER Dat blauw, ja.
DAVID Wat is daar mee?
PETER Veel te blauw.
 Rare kleur.
OSCAR U heeft gelijk.
 Het deugt niet.
DAVID Nee, het deugt niet.
PETER Veel te blauw.
DAVID Te blauw.
OSCAR Blauw.
 Rare kleur.
DAVID Rare kleur blauw.
PETER Water is niet blauw.
 Water is blauw en groen en geel en grijs en wit, al naar de diepte en de weerspiegeling
 van de wolken.
 Nergens en geen ogenblik hetzelfde.
OSCAR U bent dichter?
PETER Nee, goddank.
 En ik schilder ook niet, en ik ben geen natuurvriend en geen anarchist.
 Ik ben gelukkig helemaal niks.
DAVID U bent toch die heer die altijd maar aan de waterkant zit?
PETER Ik zit nogal eens aan de waterkant, inderdaad.
 Maar altijd is sterk gezegd.
 Soms moet ik eten en slapen, jammer.
 Het liefst zou ik dag en nacht aan het water blijven zitten.
 Stil, zonder te bewegen en te denken.
 Ik zou graag versterven.
 Onaandoenlijk worden voor honger en slaap.
 Voor kou en nat.
 Zo'n waterplas heeft het maar goed.
 Die golft maar en weerspiegelt de wolken.
 Is aldoor anders en blijft toch gelijk.
 Heeft nergens last van.
DAVID Ha, mooi gezegd.

OSCAR Dat is zo gek nog niet.
DAVID Zo'n kerel is goud waard.
 Aangenaam: David Lodewijks.
PETER Peter.
DAVID Mijn broer, Oscar Lodewijks.
PETER Peter.
DAVID Woont u in deze buurt?
PETER Nee, maar ik ben van plan hier nog een poosje te blijven.
 Tot mijn geld op is.
DAVID En dan?
PETER Ach, ik zie wel.

De kantoorbeambten ZEVENBERGEN, MODDERMAN, HOFLAND en DE VEERE komen op met een thermosfles koffie en zakjes met boterhammen.

ZEVENBERGEN Ha Lodewijks, Lodewijks.
 Wie hebben jullie nu weer opgeduikeld?
DAVID Dit is Peter.
 Een kerel waar we plezier aan kunnen beleven.
MODDERMAN Is 'ie zomaar aan komen waaien?
OSCAR Hij zat hier al.
HOFLAND Hij zit op onze bank.
PETER Neem me niet kwalijk.
ZEVENBERGEN Zevenbergen.
 Dit zijn mijn collega's Modderman, Hofland en de Veere.
DE VEERE We werken op het kantoor daar.

Nu PETER op het bankje zit, passen zij er niet meer alle vier op. MODDERMAN blijft staan. DE VEERE schroeft de thermosfles open en de anderen houden hun kopje bij. PETER ook, zonder dat iemand het in de gaten heeft. DE VEERE schenkt in. Als ze haar eigen kopje wil inschenken is de fles leeg.

DE VEERE En wat doet u voor de kost?
PETER Ik mag graag een beetje kletsen.
 Wat rondkijken.
 Me verheugen in het zonnetje als 't er is en in de regen als 't er niet is.
 Niet denken aan de dag van morgen.
 Niets willen worden en niets te verlangen dan af en toe wat mooi weer.
HOFLAND Is meneer dichter?
DAVID Welnee.
 Hij is levensgenieter.

SYLVETTE is opgekomen, en druppelt gekleurde inkt in het water.

PETER Kijk eens, een regenboog in het water.
DAVID Wonderlijke kerel, niet?

DE VEERE Fantastisch.

SYLVETTE doet de lamp uit. Allen af.

Scène VI - Atelier

PETER zit in het atelier en drinkt het laatste restje jenever. DAVID, OSCAR en SYLVETTE staan voor de deur.

DAVID Hè? De deur is niet op slot.

DAVID, OSCAR en SYLVETTE op.

DAVID Peter!

Wat doe je hier?

Hoe kom je binnen?

PETER De sleutel lag onder de mat.

Is dit nieuw werk?

DAVID Hoezo?

PETER Wat is het?

OSCAR Zie je dat niet?

PETER Wat moet het voorstellen?

DAVID Het is een portret.

PETER Een portret?

SYLVETTE Van mij.

PETER O ja?

DAVID Het is expressionistisch.

PETER Het is wat?

DAVID Met gevoel.

PETER Dat zegt iedereen die niet kan schilderen, "het is met gevoel".

OSCAR Het is een stroming.

PETER Nu is het weer een stroming.

SYLVETTE Het is een stroming waarin kunstenaars hun gevoel uiten in verf.

PETER En wie zit er te wachten op jullie gevoel in verf?

Kom, we gaan wat drinken.

Jullie hebben niks meer in huis.

DAVID We kunnen niet weg nu.

We moeten aan de slag.

PETER Altijd maar werken, werken, werken.

Jullie lijken wel burgermannen.

Kom op kerels, jullie nemen het leven te zwaar.

We gaan de stad in.

Een borreltje pakken.

DAVID Trakteer jij?

PETER Weinig kans.

Je kent me toch?

(tegen SYLVETTE) En jij?

Ga jij mee?

SYLVETTE Ik kan niet.

PETER Jammer hoor.

Dan blijf ik ook maar hier.

PETER kijkt hoe DAVID en OSCAR schilderen.

PETER Ik voel me zo raar van binnen.

OSCAR Je ruikt naar jenever.

PETER Nee, de jenever is het niet.
Ik geloof dat mijn ziel te groot is.

DAVID Doe niet zo gek.
Je moet gewoon eens iets gaan doen.
Iets ondernemen.
Neem een baan.
Ga lekker werken.
Ga schilderen desnoods.

PETER Mij niet gezien.
Ik ben zo best tevreden.
Ik ben niet van plan een van de tobbers te worden.
Altijd zitten ze ergens over in.
Altijd bang om te laat te komen, of om een standje te krijgen.
Of dat ze met hun salaris het eind van de maand niet halen, of dat hun plee verstopt is, of ze hebben een zweertje, of hun zondagse pak begint te slijten, of de huur moet betaald worden.
Altijd maar ploeteren en werken en piekeren, voortgejaagd door de noodzakelijkheid.
Arme stakkers.

DAVID Peter.
Ik vind je een hele aardige jongen.
Een toffe kerel.
Een interessant en wonderlijk geval.
Maar je maakt het jezelf erg moeilijk.

OSCAR En ons.
Hij maakt het ons ook moeilijk.

DAVID Het is prima als je af en toe langs komt, hartstikke leuk.
Maar het gaat wel erg ver om jezelf zomaar binnen te laten.
Vind je ook niet?

PETER Ik voel me hier gewoon thuis.
We zijn toch vrienden?

DAVID Natuurlijk.

PETER Nou dan.

DAVID Maar het moet wel van twee kanten komen.
Wanneer mogen wij eens bij jou op bezoek komen?
Wanneer neem je eens een kruikje jenever voor ons mee?
Wanneer krijg ik mijn paraplu terug?
En mijn boeken?

PETER Hè doe toch niet zo truttig.
Weet je wat, ik neem jullie mee uit varen.

Ik weet een bootje te liggen.
Nou?
OSCAR Ik heb geen zin.
DAVID Wij willen eigenlijk even alleen zijn.
Met z'n drieën.
PETER Aha.
DAVID Een andere keer.
PETER Vanavond.
OSCAR Nee.
PETER Vooruit.
Morgen dan.
DAVID Misschien.
Misschien wel.
PETER Ik kom jullie morgenochtend halen.
DAVID Nou, Peter, weet je wat, wij komen wel naar jou toe.
Naar de waterkant.
OSCAR Als we zin hebben.
DAVID Misschien niet morgen, maar we zoeken je op.
PETER Jullie schepen me af.
DAVID Wat?
PETER Jullie komen niet.
Morgen niet.
Nooit niet.
Jullie willen van me af.
DAVID Helemaal niet!
PETER Ik ben ongewenst.
DAVID Peter.
PETER Ik wist het niet.
DAVID Peter!
PETER Ik had jullie anders ingeschat.
Ik ben weg.
SYLVETTE Het spijt me.
PETER Nee, het spijt mij.